

Motion till riksdagen

1989/90:Sf36

av Berit Löfstedt m.fl. (s)

med anledning av regeringens skrivelse 1989/90:68
om invandrar- och flyktingpolitiken

Sverige har av omvärlden betraktats som en generös nation med omtanke om asylsökande och flyktingar. Denna uppfattning har sin grund i att vårt lands flyktinglagstiftning varit klart mer human än den som gäller i flertalet länder. Denna svenska linje, förankrad i våra folkrörelers humanism och internationella medvetenhet, måste fullföljas också i framtiden och försvaras mot främlingsfientliga krafter.

Av regeringens skrivelse 1989/90:68 om invandrar- och flyktingpolitiken framgår bl.a. att antalet flyktingar i världen är utomordentligt stort. Ett uppskattat tal på 15 miljoner anges. Dessutom sägs antalet interna flyktingar vara ungefär lika stort, alltså innefatta ytterligare 15 miljoner människor.

Flyktingar lever oftast under stor osäkerhet, i misär och utan framtidshopp. För oss svenskar, som lever i ett land med fred, demokrati och hög materiell standard, förefaller det närmast omöjligt att sätta oss in i betydelsen av ständig förföljelse, armod och hopplöshet.

Att förbättra flyktingarnas situation i världen är en viktig solidaritetsuppgift för det rika Sverige. Hjälp ut till flyktingarna i världen kanaliseras främst genom bidraget till FN:s flyktingorganisation. Därutöver har vi åtagit oss att genom samverkan med UNHCR årligen ta emot ett antal av dessa flyktingar i Sverige, de s.k. kvotflyktingarna. Sedan år 1976 har flyktingkvoten emellertid uppgått till endast ca 1 250 personer per år.

Vi motionärer anser att det nu är dags att inleda en successiv årlig ökning av flyktingkvoten. Det borde vara möjligt att i en första etapp öka kvoten med förslagsvis 500 personer. Särskilt borde en sådan ökning av kvoten vara möjlig om antalet spontana asylsökande som kommer till våra gränser minskar till följd av ändrad asylpraxis. Kommunernas ökande ansträngningar att ta emot flyktingar borde också förstärka denna möjlighet.

Samtidigt som vi föreslår en ökning av flyktingkvoten vill vi gärna uttala ett stöd för hur denna kvot hittills använts. Det framgår av regeringsskrivelsen att bl.a. handikappade och krigsskadade flyktingar samt tortyroffer fått möjligheter att komma till vårt land inom ramen för flyktingkvoten liksom också att denna väg använts för att utverka frigivning och utresa för personer som hålls som politiska fångar i sina hemländer.

Sverige har allt sedan Vietnamkrigets dagar tillämpat en generös asylrätt för krigsvägrare. Denna generösa asylrätt kan åtminstone till dels sägas grundas på den svenska relativt liberala behandlingen av egna vapenvägrare.

I samband med regeringens beslut i december 1989 om ändrad och skärpt asylpraxis skärptes också reglerna med avseende på krigsvägrare. Med regeringens egna ord i skrivelsen sägs att "Förändringen innebär att det inte längre är möjligt att få asyl som krigsvägrare eller av s.k. de facto-flyktingsskäl om inte särskilt starka skyddsbehov föreligger".

Vi motionärer anser att ändringen av praxis gällande krigsvägrare var olycklig. Bedömningen av asylrätt för krigsvägrare bör snarast återgå till att göras enligt de grunder som gällde före regeringsbeslutet i december 1989.

Mot. 1989/90
Sf36

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en successiv ökning av flyktingkvoten,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om asylrätt för krigsvägrare.

Stockholm den 7 februari 1990

Berit Löfstedt (s)

Evert Svensson (s)

Torgny Larsson (s)

Berndt Ekholm (s)

Sven-Erik Alkemark (s)